

No. 54517*

**Belgium
and
Brazil**

Convention between the Kingdom of Belgium and the Federative Republic of Brazil on mutual legal assistance in criminal matters. Brasilia, 7 May 2009

Entry into force: *12 May 2017, in accordance with article 30*

Authentic texts: *Dutch, French and Portuguese*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 23 June 2017*

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**Belgique
et
Brésil**

Convention entre le Royaume de Belgique et la République fédérative du Brésil sur l'entraide judiciaire en matière pénale. Brasilia, 7 mai 2009

Entrée en vigueur : *12 mai 2017, conformément à l'article 30*

Textes authentiques : *néerlandais, français et portugais*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Belgique, 23 juin 2017*

**Aucun numéro de volume n'a encore été attribué à ce dossier. Les textes disponibles qui sont reproduits ci-dessous sont les textes originaux de l'accord ou de l'action tels que soumis pour enregistrement. Par souci de clarté, leurs pages ont été numérotées. Les traductions qui accompagnent ces textes ne sont pas définitives et sont fournies uniquement à titre d'information.*

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

**VERDRAG
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE FEDERATIEVE REPUBLIEK BRAZILIË
BETREFFENDE WEDERZIJDSE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN**

HET KONINKRIJK BELGIË,

EN

DE FEDERATIEVE REPUBLIEK BRAZILIË,

(hierna genoemd « de Partijen »),

GELET OP de verbintenis van de Partijen tot samenwerking op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, gesloten op 20 december 1988, en van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad, gesloten op 15 november 2000, en de bijbehorende protocollen;

GELET VOORTS OP het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van corruptie, gesloten op 31 oktober 2003;

STREVENDE NAAR een betere efficiëntie van de wetshandhavingsautoriteiten van beide landen op het gebied van opsporing en vervolging van criminaliteit, alsmede naar een efficiëntere bestrijding van criminaliteit ter bescherming van hun democratische samenlevingen en gemeenschappelijke waarden;

ZICH BEWUST VAN het bijzondere belang van de bestrijding van zware criminaliteit, met inbegrip van corruptie, het witwassen van geld, mensensmokkel, illegale handel in wapens, munitie en explosieven, en terrorisme en de financiering van terrorisme;

GELET OP de rechten van de mens en op het recht;

WAKEND VOOR de garanties die hun respectieve rechtsstelsels bieden inzake het recht van een beklagde op een eerlijk proces, met inbegrip van het recht op een beslissing uitgesproken door een onpartijdig en bij wet ingesteld gerecht;

GELEID DOOR DE WENS een Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken te sluiten en zich bewust van het belang van de toepassing van deze preambule,

ZIJN VOLGENDE BEPALINGEN OVEREENGEKOMEN:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.

Toepassingsgebied van de wederzijdse rechtshulp

1. De Partijen verlenen elkaar overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag rechtshulp in het kader van strafprocedures die worden gevoerd door de gerechtelijke autoriteiten, waaronder het openbaar ministerie, van de verzoekende Partij, met inbegrip van alle maatregelen of acties die verband houden met de opsporing of vervolging van misdrijven, alsmede de retentie, inbeslagneming of verbeurdverklaring van opbrengsten van misdrijven en, overeenkomstig het nationale recht van de aangezochte Partij, van hulpmiddelen van misdrijven.
2. De wederzijdse rechtshulp omvat:
 - a) afgifte van gerechtelijke akten;
 - b) verzameling van bewijzen, getuigenissen en verhoren;
 - c) tijdelijke overlevering van gedetineerden;
 - d) verhoor per videoconferentie;
 - e) de tenuitvoerlegging van verzoeken om huiszoeking en inbeslagneming;
 - f) toezending van dossiers;
 - g) onderzoek van voorwerpen en plaatsen;
 - h) verkrijging en toezending van het oordeel van deskundigen;
 - i) opsporing en identificatie van personen;
 - j) identificatie, opsporing, retentie, inbeslagneming en verbeurdverklaring van en beschikking over hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven;
 - k) overdracht van vermogensbestanddelen;
 - l) verdeling van vermogensbestanddelen;
 - m) enige andere vorm van rechtshulp waarover de centrale autoriteiten overeenstemming bereiken in het kader van het eerste lid.
3. Dit Verdrag is niet van toepassing op de tenuitvoerlegging van beslissingen tot aanhouding of veroordeling, noch op de overdracht van strafprocedures.
4. Voor de toepassing van dit Verdrag zijn de bevoegde autoriteiten om een verzoek om rechtshulp via hun centrale autoriteit toe te zenden de gerechtelijke autoriteiten, waaronder het openbaar ministerie, die verantwoordelijk zijn voor of gemachtigd zijn tot het instellen van een onderzoek, vervolging of een gerechtelijke procedure op de in het nationale recht van de verzoekende Partij omschreven wijze.

Artikel 2.

Weigering tot rechtshulp

1. De centrale autoriteit van de aangezochte Partij kan rechtshulp weigeren:
 - a) indien zij van oordeel is dat de tenuitvoerlegging van het verzoek de soevereiniteit, veiligheid, openbare orde of andere wezenlijke belangen van de aangezochte Partij kan aantasten; deze laatste kan niet het bankgeheim aanvoeren als wezenlijk belang in de zin van deze bepaling om rechtshulp te weigeren;
 - b) indien het misdrijf wordt beschouwd als een politiek misdrijf;
 - c) indien redenen bestaan om aan te nemen dat het verzoek is gedaan met het oog op de vervolging van een persoon op grond van zijn ras, geslacht, godsdienst, nationaliteit of etnische afkomst;
 - d) indien het verzoek afkomstig is van een bijzonder tribunaal of ad-hoctribunaal;
 - e) indien het verzoek een persoon betreft die, in geval van vervolging in de aangezochte Partij wegens het misdrijf waarop het verzoek betrekking heeft, het recht op ontslag van vervolging zou genieten wegens een eerdere vrijspraak of veroordeling;
 - f) indien het verzoek betrekking heeft op een misdrijf dat door de aangezochte Partij wordt beschouwd als een militair misdrijf dat in het gewone strafrecht geen misdrijf oplevert;
 - g) indien het verzoek betrekking heeft op misdrijven die door de aangezochte Partij worden beschouwd als strafbare feiten op grond van de wetgeving betreffende de belastingen, douanerechten, controle op wisseloperaties of andere financiële aangelegenheden, wanneer de belangrijkste doelstelling van de procedure erin bestaat belastingen te bepalen of te innen;
 - h) indien het verzoek betrekking heeft op een misdrijf waarop de doodstraf is gesteld in het recht van de verzoekende Partij, tenzij:
 - I) redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de tenuitvoerlegging de kans op veroordeling tot de doodstraf kleiner maakt; of
 - II) dit verzoek gevolg geeft aan een verzoek van de verdachte of beklaagde zelf; of
 - III) de verzoekende Partij voldoende garanties geeft dat de doodstraf niet zal worden uitgesproken of, indien zulks wel het geval is, niet zal worden uitgevoerd;

- i) indien het verzoek betrekking heeft op een misdrijf, waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld in het recht van de verzoekende Partij, tenzij de verzoekende Partij voldoende garanties geeft dat die straf gepaard gaat met een mogelijkheid tot invrijheidsstelling van de veroordeelde op termijn.
2. Alvorens rechtshulp te weigeren overeenkomstig dit artikel, overlegt de centrale overheid van de aangezochte Partij met de centrale overheid van de verzoekende Partij om te beslissen of rechtshulp kan worden verleend onder noodzakelijk geachte voorwaarden. Indien de verzoekende Partij ermee instemt dat de rechtshulp afhankelijk wordt gesteld van dergelijke voorwaarden, neemt zij die in acht.
3. Indien de centrale overheid van de aangezochte Partij weigert rechtshulp te verlenen, deelt zij de redenen daarvan mee aan de centrale overheid van de verzoekende Partij.

Artikel 3.

Voorlopige maatregelen

Op uitdrukkelijk verzoek van de verzoekende Partij neemt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij voorlopige maatregelen om een bestaande toestand te handhaven, bedreigde juridische belangen te vrijwaren of bewijsmateriaal veilig te stellen, indien de in het verzoek bedoelde procedure niet kennelijk niet-ontvankelijk of niet passend blijkt volgens het recht van de aangezochte Partij.

Artikel 4.

Vertrouwelijkheid en beperkt gebruik

1. De aangezochte Partij garandeert, op verzoek, de vertrouwelijkheid van alle informatie die erop kan wijzen dat een verzoek is gedaan of dat erop is geantwoord. Indien het verzoek niet ten uitvoer kan worden gelegd zonder de vertrouwelijkheid te verbreken, brengt de aangezochte Partij de verzoekende Partij daarvan op de hoogte, die dan bepaalt in hoeverre zij wenst dat het verzoek ten uitvoer wordt gelegd.
2. De verzoekende Partij gebruikt, noch verspreidt, zonder voorafgaande toestemming van de aangezochte Partij, op grond van dit Verdrag verkregen informatie of bewijs voor andere doeleinden dan de in het verzoek aangegeven procedure.